

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/4/2018
Identifikačné číslo spisu:	2018014382
Dátum vydania rozhodnutia:	25.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2018014382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdenej H. L. na neverejnom zasadnutí konanom 25. júla 2018 v Bratislave, v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdenej H. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. mája 2018, sp. zn. 3Ntc/10/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej H. L. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave uznesením z 24. mája 2018, sp. zn. 3Ntc/10/2018, podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdenej H. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdená H. L. t. č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra-Chrenová zvyšok nepodmiennečného trestu odňatia slobody uloženého na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2014, sp. zn. 6Ntc/16/2014, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo 4. apríla 2014, sp. zn. 73 Hv 8/14a, ktorým bola H. L. uznaná za vinnú zo zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 odsek 1, § 143 tretí prípad rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 2340 dní (6 a pol roka).

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdená splnila formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď vykonala požadovanú časť uloženého trestu, ale nesplnila druhé dve podmienky, ktorými sú materiálne požiadavky spočívajúce v tom, že odsúdená svojím správaním vo výkone trestu má preukázať polepšenie a možno od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdená počas doby realizovaného trestu na území Slovenskej republiky bola 3-krát disciplinárne odmenená, zároveň však bola 1-krát disciplinárne potrestaná pokarhaním za porušenie povinnosti plniť pokyny príslušníkov. Súd tiež poukázal na závažnosť

spáchaného skutku, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody a na dotazník rizika sociálneho zlyhania, podľa ktorého sa jej resocializačná prognóza javí ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania na vysokom stupni. Krajský súd v Trnave tak nezistil naplnenie všetkých zákonných podmienok umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a žiadosť odsúdenej zamietol ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. mája 2018, sp. zn. 3Ntc/10/2018, podala odsúdená H. L. sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnila.

V súvislosti s podanou sťažnosťou odsúdená H. L. namietala hodnotenie jej osoby Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Nitra-Chrenová, ktoré sa podľa jej tvrdení nezakladá na pravde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdená podala sťažnosť ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že Krajský súd v Trnave rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdenej H. L. zamietol. Rovnako ako súd prvého stupňa aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdenej sú splnené formálne podmienky (výkon dvoch tretín uloženého trestu), odsúdená však nespĺnila materiálne podmienky podmiennečného prepustenia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmiennečného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou.

V danom prípade možno konštatovať, že odsúdená H. L. splnila iba formálne podmienky inštitútu podmiennečného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej o podmiennečné prepustenie bola úspešná, sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere Krajský súd v Trnave svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdenej, dostatočne zhodnotil jej doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, keď vyhodnotil, že odsúdená počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním nepreukázala dostatočnú snahu po polepšení (od 19. februára 2015 počas doby troch rokov výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky bola disciplinárne odmenená len 3-krát, zároveň však bola 1-krát disciplinárne potrestaná). Krajský súd v Trnave neopomenul poukázať na spáchaný trestný čin, ktorý odsúdená v súčasnej dobe vykonáva s tým, že tento nenasvedčuje na jednorazové vybočenie, práve naopak, tresty preukazujú opakované páchanie trestnej činnosti, a to predovšetkým tej majetkovej. Najvyšší súd dodáva, že podstatou tohto inštitútu je skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po uplynutí doby požadovanej zákonom, teda nenastáva automaticky, ale po zhodnotení všetkých, právne relevantných skutočností. Len na doplnenie, aj podľa rakúskeho práva neexistuje nárok na podmiennečné prepustenie výlučne z dôvodu plynutia času.

Najvyšší súd, v zhode s názorom Krajského súdu v Trnave ustálil, že vzhľadom jednak na opakované páchanie trestnej činnosti a jednak vzhľadom na resocializačnú prognózu u odsúdenej, ktorá sa javí ako nepriaznivá, keď riziko sociálneho zlyhania je vo vysokom stupni, Krajský súd v Trnave nepochybil, keď žiadosť odsúdenej zamietol aj v tomto štádiu konania. Keďže nie sú splnené základné zákonné predpoklady pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a síce, že odsúdená nespĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie jednoznačne, nebolo možné jej žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody akceptovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd nevidel zákonný dôvod na prípadnú zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, a preto sťažnosť odsúdenej H. L. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.